

SIEWCA

KOŚCIÓŁ NASZYM DOMEM

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Nr 72 (140)

11 – 24 grudnia 2011 r.

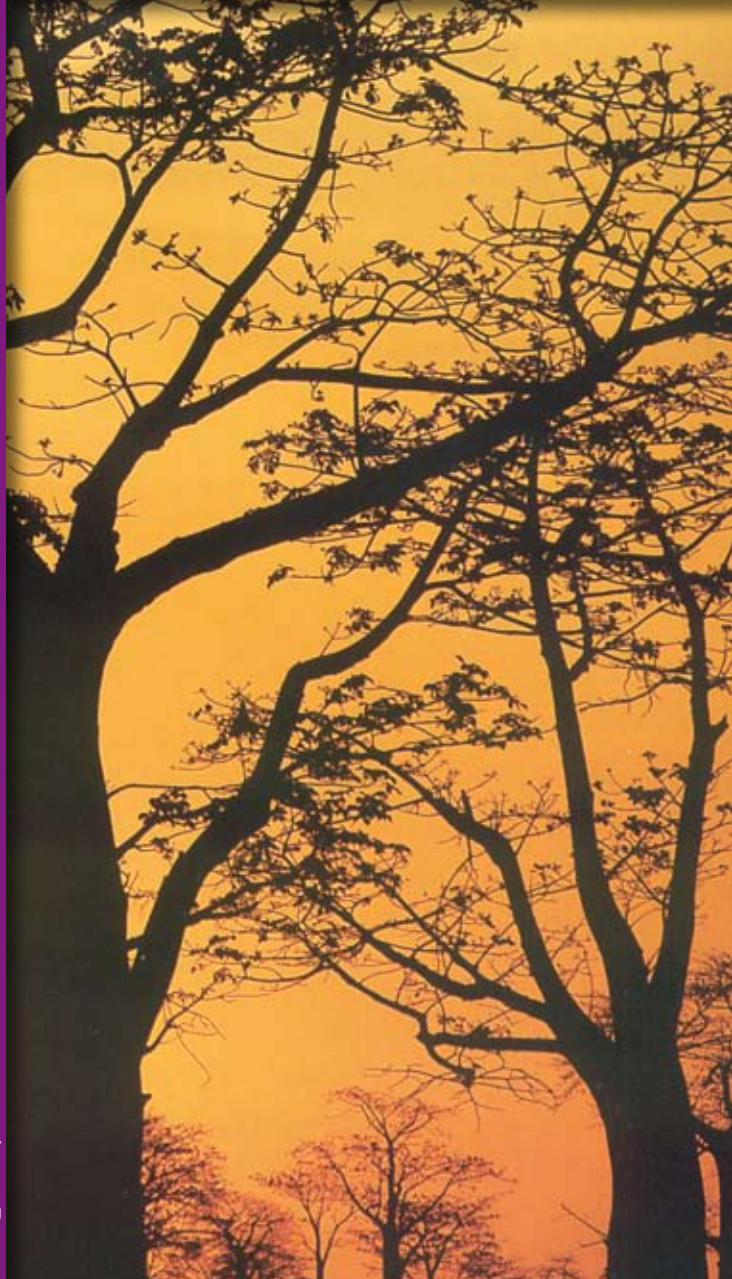
Cena 1,- zł

III Niedziela Adwentu

*Siła naszej nadziei
jest zaraźliwa.
Nasze światło
wielu gromadzi
na drodze.
I staje się – jaśniej.*

PARAFIALNY
ODDZIAŁ
AKCJI
KATOLICKIEJ
SEJNY

MOC SŁOWA

Niedziela III Adwentu – 11 grudnia 2011

J 1,6-8.19-28

Pojawił się człowiek posłany przez Boga, Jan mu było na imię. Przyszedł on na świadectwo, aby zaświadczyć o Światłości, by wszyscy uwierzyli przez niego. Nie był on światłością, lecz posłanym, aby zaświadczyć o Światłości. Takie jest świadectwo Jana. Gdy Żydzi wysłali do niego z Jeruzolimy kapłanów i lewitów z zapytaniem: „Kto ty jesteś?”, on wyznał, a nie zaprzeczył, oświadczając: „Ja nie jestem Mesjaszem”. Zapytali go: „Cóż zatem? Czy jesteś Eliaszem?”. Odrzekł: „Nie jestem”. „Czy ty jesteś prorokiem?”. Odparł: „Nie!”. Powiedzieli mu więc: „Kim jesteś, abyśmy mogli dać odpowiedź tym, którzy nas wysłali? Co mówisz sam o sobie?”. Odpowiedział: „Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę Pańską, jak powiedział prorok Izajasz”. A wysłannicy byli spośród faryzeuszów. I zadawali mu pytania, mówiąc do niego: „Czemu zatem chrzczisz, skoro nie jesteś ani Mesjaszem, ani Eliaszem, ani prorokiem?”. Jan im tak odpowiedział: „Ja chrzczę wodą. Pośród was stoi Ten, którego wy nie znacie, który po mnie idzie, a któremu ja nie jestem godzien odwiązać rzemyka u Jego sandała”. Działo się to w Betanii, po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu.

Refleksja niedzielna:

W trzecią niedzielę Adwentu w centrum nie znajduje się przychodzące i leżące na sianie w żółtku Dziecię ani Chrystus ponownie przychodzący na końcu czasów, ale Jezus na progu swej publicznej działalności. Co ma nam to do powiedzenia pod koniec Adwentu i na nadchodzące święta Bożego Narodzenia? Być może należy dzisiaj Ewangelię odczytywać jako upomnienie, że Dziecięciu leżącemu w stajence nie pozwalamy dorastać jak każdemu innemu dziecku, że święta Bożego Narodzenia nie obchodzimy jako kolejnej rocznicy urodzin Jezusa. Leżące bowiem w stajence Dziecię nie chce na zawsze pozostać niemowlakiem. Chce być dzieckiem czyniącym postępy w mądrości, w latach i w łasce u Boga i ludzi. Zapewne dlatego czytamy dzisiaj w Ewangelii o Janie Chrzcicielu, który nie zapowiada przyjścia Dziecka, ale występuje jako zwiastun Jezusa, któremu nie jest godzien rozwiązać rzemyka u Jego sandałów, który już stoi pośród nas jako Baranek Boży gładzący grzech świata. Zwiastuje zatem Jezusa, który ma nam wiele więcej do powiedzenia niż Dziecię leżące w żłobie. Dziecię w stajence ma szansę

jednak dorastać w nas i między nami, gdy tylko będziemy gotowi dorastać wraz z Nim – i teraz w tych dniach adwentowych, i w święta Bożego Narodzenia, a zwłaszcza potem, gdy Dziecię to zniknie nam z oczu – to znaczy wraz z wszystkimi innymi dekoracjami bożonarodzeniowymi zostanie włożone do jakiegoś kartonu i odłożone w jakiejś szafie czy komórcie do następnego roku. Dorastać wraz z Nim, dorastać w wierze – oto nasza droga, którą już teraz możemy iść i która może doprowadzić nas daleko poza to, czego zwykle spodziewamy się od Adwentu i Bożego Narodzenia. Dorastać wraz z Nim, dorastać w wierze – to wciąż jeszcze mieć nadzieję, wciąż jeszcze czegoś oczekiwać od Boga.

Niedziela IV Adwentu – 18 grudnia 2011

Łk 1,26-38

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy posłubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski. Pan z Tobą”. Ona zmieszana się na te słowa i rozważała, co miałyby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego ojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca”. Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?”. Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”. Na to rzekła Maryja: „Oto ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa”. Wtedy odszedł od Niej anioł.

Refleksja niedzielna:

Jeśli sceny zwiastowania nie rozważamy w blady świat przedbożonarodzeniowy – go czasu, ale w pełnym świetle ówczesnych uwarunkowań obyczajowych i społecznych, to trzeba jasno powiedzieć, że słowo anioła Gabriela nie było dla Maryi, mło-

dej dziewczyny żydowskiej, zapowiedzią wielkiego szczęście i wielkiej radości, ale katastrofy. Wówczas dziewczyną żydowską zaręczano bardzo wcześniej. Po zaręczynach jeszcze przez rok albo dłużej mieszkali z rodzicami, czyli do czasu, gdy ojciec przekazywał ją „nietkniętą” narzeczonemu. Zajście w ciążę w tym czasie okrywało wstydem i hańbą dziewczynę i całą jej rodzinę. Wielkie rzeczy, jakie za sprawą Boga mają kiedyś stać się – według słów anioła – udziałem Dziecka Maryi, nie mogły w niczym zmienić Jej sytuacji, w jakiej przecież się znajdzie już wkrótce – gdy tylko jawną stanie się Jej ciąża. Tym bardziej zdumiewająca jest spokojna reakcja Maryi, która jasno zdaje sobie sprawę, że w tym przypadku nie może być mowy o żadnym układaniu się czy żadnej umowie między równymi partnerami. To, co zwiastuje jej anioł, już zostało postanowione przez Boga, dla którego nie ma nic niemożliwego. Jej „niech Mi się stanie...” zmienia jednak wszystko, bo przystając na postanowienie Boga, nie tylko przyjmuje dar Boga budzący święty lęk, ale w postawie pokory i zaufania akceptuje też „projekt” Boży i czyni go własnym. Zezwala i wyraża zgodę, że przytrafi się

Jej coś, czego nigdy, nawet w najśmielszych swych pragnieniach, nie mogła przewidzieć i czego konsekwencji nie może też oszacować. Czy nas byłoby stać na coś podobnego? Zaakceptować przekreślenie wszystkich planów życiowych w zaufaniu, że właśnie w ten sposób odnajdziemy swe życie?

Roratnia

Spowitą welonem, opromieniona Światłem Chrystusa. Stoisz wzniosła, a pokorna, adwentowa – oczekująca Zapraszasz choć ciemno, weź lam-pion, ogrzeję Cię Moim płomieniem Miłości ale przejdź, ścieżką roratnią do świątyni...

(Barbara Popiołek)

KALENDARZ LITURGICZNY

NIEDZIELA III ADWENTU, 11 grudnia 2011

Słowo Boże: Iz 61, 1-2a. 10-11; 1 Tes 5,16-24; J 1,6-8.19-28

PONIEDZIAŁEK, 12 grudnia 2011,

wsp. Najświętszej Maryi Panny z Guadalupe
Słowo Boże: Lb 24,2-7.15-17a; Mt 21,23-27

WTOREK, 13 grudnia 2011,

wsp. św. Łucji, dz., m.
Słowo Boże: So 3,1-2.9-13; Mt 21,28-32

ŚRODA, 14 grudnia 2011,

wsp. św. Jana od Krzyża, prezb. i dK
Słowo Boże: Iz 45,6b-8.18.21b-25; Łk 7,18b-23

CZWARTEK, 15 grudnia 2011,

Dzień powszedni Adw.
Słowo Boże: Iz 54,1-10; Łk 7,24-30

PIĄTEK, 16 grudnia 2011,

Dzień powszedni Adw.
Słowo Boże: Iz 56,1-3a.6-8; J 5, 33-36

SOBOTA, 17 grudnia 2011,

Dzień powszedni Adw.
Słowo Boże: Rdz 49,2.8-10; Mt 1,1-17

NIEDZIELA IV ADWENTU, 18 grudnia 2011

Słowo Boże: 2 Sm 7,1-5.8b-12.14a.16; Rz 16,25-27; Łk 1,26-38

PONIEDZIAŁEK, 19 grudnia 2011,

Dzień powszedni Adw.
Słowo Boże: Sdz 13,2-7.24-25a; Łk 1,5-25

WTOREK, 20 grudnia 2011,

Dzień powszedni Adw.
Słowo Boże: Iz 7,10-14; Łk 1,26-38

ŚRODA, 21 grudnia 2011,

Dzień powszedni Adw.
Słowo Boże: Pnp 2,8-14; Łk 1,39-45

CZWARTEK, 22 grudnia 2011,

Dzień powszedni Adw.
Słowo Boże: 1 Sm 1,24-28; Łk 1,46-56

PIĄTEK, 23 grudnia 2011,

Dzień powszedni Adw.
Słowo Boże: Ml 3,1-4;4,5-6; Łk 1,57-66

SOBOTA, 24 grudnia 2011,

Dzień powszedni Adw.
Słowo Boże: 2 Sm 7,1-5.8b-12.14a.16; Łk 1,67-79

NIEDZIELA, 25 grudnia 2011, UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO

Słowo Boże:
Msza w nocy: Iz 9,1-3.5-6; Tt 2,11-14; Łk 2,1-14;
Msza o świcie: Iz 62,11-12; Tt 3,4-7; Łk 2,15-20;
Msza w dzień: Iz 52,7-10; Hbr 1,1-6; J 1,1-18

Wieczera Wigilijna w rodzinie

W blaskach naszej chrześcijańskiej wiary, w miłości Bożej Dzieciny, według katolickiego zwyczaj i tradycji ojców naszych, przeżyliśmy radosny czas adwentowego zamyślenia i przygotowania na Przyjście Słowa Wcielonego – Jezusa. MARANA THA – PRZYJDŹ PANIE JEZU to nasze zawołanie wplecione w czynne oczekiwanie na Dzień Bożego Narodzenia. Przez uczestnictwo w Roratach, Sakrament Pojednania, postanowienia i dobre uczynki, przygotowaliśmy siebie i nasze rodziny, abyśmy mogli stać się Chrystusowym Betlejem.

Rozpocznijmy NAJPIĘKNIEJSZE ŚWIĘTA. Czas wyśniony i radosny, niecierpliwie wyglądany. Pełen marzeń, nadziei i pragnień z dzieciństwa i lat młodości, i nie mniej piękny wieczór dorosłego życia – Twój i mój. Ileż w nim życzeń, pięknych słów, uścisków dłoni, pocałunków, podarunków i uśmiechów rodzinnej wspólnoty. Atmosfera miłości, życzliwości, przebaczenia i ciepłych otwartych serc. Bogaty, świątecznym przepychem zastawiony stół, tradycyjne potrawy, pięknie ubrana choinka, szopka i kolędy, proszący za oknem śnieg...

*Że, jako mówi Wam wszystkim
Dawne, odwieczne orędzie,
Z pierwszą na niebie gwiazdą
Bóg w naszym domu zasiądzie.
Sercem Go przyjąć gorącym,
Na ścieżaj otworzyć wrota -
Oto, co czynić Wam każe
Miłość, największa cnota.*

(Jan Kasprowicz)

Gdy zabłyśnie PIERWSZA GWIAZDKA w uroczysty wieczór WIGILII ŚWIĄT BOŻEGO NARODZENIA uklękniemy do wspólnej modlitwy, odczytamy Ewangelię opisującą Narodzenie Bożego Syna, podzielimy się opłatkiem, złożymy sobie świąteczne życzenia i zasiądziemy do wigilijnej wieczerzy. Po zakończeniu posiłku można odczytać życzenia, jakie otrzymaliśmy od bliskich, przekazać sobie przygotowane świąteczne upominki a następnie śpiewamy kolędy i przygotowujemy się na rodzinne pójście na Pasterkę.

Stół nakryty białym obrusem. Przygotowane miejsca i nakrycia dla wszystkich obecnych oraz jedno dodatkowe, jak każe tradycja, dla gościa,

który przyjść może do naszego domu. Pod obrus włożone siano, nad nim położony chleb. Na środku stołu stoi świeca w stroiku. Najczęściej jest to świąteczna świeca z Caritasu - znak naszej jedności z potrzebującymi. (Zanosimy ją w święta na grób naszych bliskich, aby się dopaliła w naszym, ze zmarłymi, świątecznym modlitewnym zjednoczeniu.) Obok świecy leży Pismo święte i talerz z opłatkami, którymi będziemy się dzielić. W pokoju stoi choinka wcześniej ubrana, pod nią mała szopka, paczki z upominkami, kartki otrzymane na święta.

*Jest w moim kraju zwyczaj,
Że w dzień wigilijny,
Przy wejściu pierwszej gwiazdy
Wieczornej na niebie,
Ludzie gniazda wspólnego,
Łamią chleb biblijny,
Najtkliwsze przekazując
uczucia w tym chlebie.*

(Cyprian Kamil Norwid)

Odświętnie ubrani rozpoczynamy WIECZERZĘ WIGILIJNĄ

Prowadzący – Zapala świecę mówiąc: Światło Chrystusa, a wszyscy Bogu niech będą dzięki, i rozpoczyna modlitwę:

Znak krzyża - W imię Ojca i Syna i Ducha Świętego...

Wyznanie wiary – Wierzę w Boga Ojca Wszechmogącego...

Modlitwa Pańska – Ojczcie nasz ...

Pozdrowienie anielskie – Zdrowaś Maryjo...

Wspomnienie i modlitewne pozdrowienie bliskich nieobecnych, naszych krewnych i przyjaciół, dobrodziejów, ludzi nam życzliwych i pamiętających o nas... – Pod Twoją obronę ...Matko pięknej miłości – módl się za nami.

Modlitwa za zmarłych – Anioł Pański...

Jeden z uczestników odczytuje słowa **Ewangelii wg św. Łukasza 2, 1-20**.

Dzielimy się opłatkiem i składamy sobie życzenia. Czas na Wieczerzę!

Smacznego!

Od nas zależy, jak będziemy obchodzić święta. Czy będą one tylko pogonią za zakupami, czy też czasem refleksji, modlitwy, spowiedzi i rekolekcji.

Jaki Adwent takie Święta

Wgonitwie po sklepach łatwo zapomnieć o tym, co najważniejsze. A przecież jakość naszego świętowania zależy od tego, w jaki sposób się przygotowujemy. – W okresie przedświątecznym trzeba zachować umiar. Nie szaleć z zakupami. Ale z drugiej strony – piękna tradycja wręczania prezentów mikołajkowych i wigilijnych powinna być podtrzymywana – mówi ks. dr Józef Górzyński, liturgista z warszawskiego seminarium duchownego. – Od komercji trzeba się dystansować. Jednak prezenty są ważne. To przecież jest piękne, jeśli się komuś sprawia radość – dodaje ks. Jan Sikorski, znany duszpasterz z Warszawy.

Trzeba pamiętać, że oczekiwanie na Boże Narodzenie powinno mieć charakter nawrócenia. Wspominając przyjście Chrystusa w ciele, jednocześnie przygotowujemy się na spotkanie z Nim na końcu czasów, na Sądzie Ostatnim. Warto zatem zadać sobie pytanie, czy nasze życie staje się lepsze. – W Adwencie przeżywamy to, co przeżyła Matka Boża, wspominamy wydarzenie Wcielenia – twierdzi ks. Górzyński.

Jest to więc bardzo radosny czas, w którym powinniśmy zdać sobie sprawę z tego, jak bardzo Bóg nas kocha. – Ważne jest, by mieć czas na zadumę, modlitwę i czytanie Biblii, na duchowy wysiłek – zauważa ks. prof. Józef Naumowicz z Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Czasami trzeba też naprawić relacje rodzinne, może zadzwonić do cioci lub wujka, z którymi od lat się nie kontaktowaliśmy. I nie czekajmy, aż ta druga strona zrobi pierwszy krok, sami wyciągnijmy rękę.

W Adwencie przewija się także motyw ostatecznego przyjścia Chrystusa i końca czasów. Rozważamy moment, gdy na końcu czasów na firmamencie nieba przestaną już świecić słońce, księżyc i inne gwiazdy, wtedy zabyłśnie prawdziwe Słońce – Chrystus. Objawi swoją moc i chwałę. Ten obraz zapewnia nas, że na końcu zawsze i zwycięży Pan – wyjaśnia ks. prof. Naumowicz.

Dobrze, kiedy w tym szczególnym czasie pamiętamy o osobach samotnych, chorych i ubo-

gich. Jest przecież wielu ludzi, którzy nie mają z kim spędzić Wigilii, która jest ostatnim dniem Adwentu, albo nie stać ich na przygotowanie świątecznych potraw dla swojej rodziny. Czasami nie trzeba szukać daleko. Bywa, że taką osobą jest sąsiad zza ściany. W Polsce podczas kolacji wigilijnej zostawia się przy stole jedno puste miejsce dla niespodziewanego gościa. To piękna tradycja, ale szkoda, że często pozostaje tylko tradycją. A kiedy przed świętami robimy zakupy, warto dostrzec, że w wielu sklepach znajdują się specjalne wózki, gdzie możemy wkładać żywność na bożonarodzeniowe paczki dla potrzebujących albo zabawki dla dzieci z domów dziecka.

Wielu ludzi w Adwencie wspomina swoje dziecinne wędrówki na Roraty, Mszę św. odprawianą w okresie Adwentu o świcie, kiedy śnieg skrzypiał pod butami, było ciemno, paliły się świece. O tym, co szczególnego w Adwencie, mówią też księża. Dla znanego dominikanina o. Mirosława Piłśniaka przejmujące jest m.in. przejście z ciemności w jasność. Jest to jak olśnienie. – W ten sposób człowiek zaczyna rozumieć, że tu, na ziemi, nie będziemy mieli takiego pełnego, wymarzonego spokoju i bezpieczeństwa, że tą pełnię osiągniemy dopiero w Królestwie Ojca – zapewnia.

Ojciec Święty Benedykt XVI, jeszcze jako kardynał, rozważał: „Adwent to dzieje Boga i człowieka w przyszłości bliskiej i dalekiej, do której zmierzamy. Adwent to czas rozbudzenia i ciągłego pogłębiania w sobie świadomości o ukrytej obecności Boga. Adwent to czas oczekiwania Pana, czas naszej gotowości i nadziei. Nasze spotkanie z Chrystusem zaczyna się od „otwarcia drzwi naszego serca „Odkupicielowi”. A Jan Paweł II przypominał: „Jeżeli nasze serca będą szczelnie przed Nim zamknięte, to choćby się nam później wydawało, że dobrze przeżyliśmy święta, niestety, będzie to tylko jeszcze jeden pusty zwyczaj”.

(z Tygodnika Niedziela nr 48 z 2.XII 2007 wybrał Eugeniusz)

Medjugorie

Mostar

Mostar liczy ok. 100.000 mieszkańców. Jest to hercegowińskie centrum polityczne, administracyjne, gospodarcze, kulturalne i kościelne. Jest miastem o niepowtarzalnej przeszłości z zabytkami architektury. Jest miejscem, gdzie w kotlinie rzeki Neretwy spotyka się Orient z Zachodem. Najciekawszym obiektem miasta jest Stary Most nad Neretwą, zbudowany w 1566r., z łukiem w kształcie księżycy i dwoma wieżami po obu stronach rzeki. Został zburzony w 1994r. i odbudowany w 2004r. Wpisany jest na listę światowych zabytków kultury UNESCO. Obok Starego Mostu na uwagę zasługuje miejskie centrum z licznymi starymi sklepami oraz meczety i orientalne zaułki. W czasie wojny w 1992r. zburzony został klasztor Franciszkanów z kościołem. Zniszczeniu uległa katedra i pałac biskupi, które w ostatnim dziesięcioleciu XX w. zostały odbudowane. W okolicy Mostaru jest wiele ciekawych miejsc wycieczkowych.

Mostar zwiedzaliśmy w godzinach wieczornych, niezapomniane przeżycia. Wąskie uliczki, pełne gwaru przechodzących turystów i zachęcających sprzedawców kramów i sklepików. Małe kawiarenki z pięknymi w strojach ludowych kelnerkami. Dźwięki muzyki, zapachy orientalnych potraw zachęcające do wejścia. Największe wrażenie zrobiła kawiarnia w jaskini z miejscami wyznaczonymi do tańca, dookoła stoliki dla gości. Nastrojowa muzyka, światła i piękne dekoracje. Kilku śmiałków zrobiło zdjęcia. Przewodniczka przyznała, że od wielu lat nie była tu nocą jest pod wielkim wrażeniem tej atmosfery.

Do autokaru wsiadamy już dobrze zmęczeni, jeszcze modlitwa wieczorna i docieramy do Medjugorie (dzisiejsza trasa liczyła 650 km). Tak minął trzeci dzień pielgrzymki – środa.

Czwartek – czwarty dzień pielgrzymki. Dzisiaj jesteśmy w Medjugorie. Małej miejscowości, dawniej zupełnie nieznannej w Bośni i Hercegowinie.

Bośnia i Hercegowina to jedna z sześciu republik byłej Jugosławii. Są tu 3 języki urzędowe. Tablice i napisy cyrylicą i pismem łańcińskim, Był to najbardziej zaminowany kraj w Europie. Góry Dynarskie. Historia podobna do Słowacji. Zamach w Sarajewie w czerwcu 1914 roku na następcę tronu – arcyksięcia Franciszka Ferdynanda był pretekstem do rozpoczęcia I Wojny Światowej. Po wojnie powstała Federacja Chorwatów i Serbów. Królestwo Jugosławii trwające do II Wojny Światowej. Następnie Tito wyzwala Bałkany spod okupacji hitlerowskiej. Powstaje Jugosławia z przywódcą Tito. Po jego śmierci, państwa nie potrafią żyć razem. Rozpoczęła się wojna w 1991r. Chorwaci wystrzelili raketę w kierunku Serbów. Przybyła Armia Federalna założona ze wszystkich narodowości Jugosławii, przywódcy byli Serbami. Dochodziło do masakr na ludności cywilnej, nie oszczędzono kobiet, dzieci i chorych w szpitalach. Miasta zostały obrócone w perzynę. Wojna zakończyła się w 1995 roku. Bośnia i Hercegowina najbardziej ucierpiała. Do dziś trwają procesy. Przywódcy wojenni dla jednych są bohaterami, a dla drugich mordercami.

Stolicą Bośni i Hercegowiny jest Sarajewo, które skorzystało na wcześniejszej okupacji tureckiej. Wybudowano dużo meczetów, dróg, szkół, łaźni, itp. Obecnie Sarajewo liczy 300 tysięcy mieszkańców. W czasie wojny w latach 1991-1995 było bardzo zniszczone. Muzułmanie zostali wygnani. Obecnie miasto jest odbudowywane. Znajdują się tu zabytki 3 kultur. Szczególnie zabytki muzułmańskie są pieczołowicie odnawiane.

Wszyscy znamy to spojrzenie. Poważne, zamyślane, smutne i z wielkim znakiem zapytania. Spojrzenie dziecka, które przeżywa cierpienie niewysłowione, nienazwane, choć chciałoby je wykrzyzczać, wyplakać i mieć pewność, że nie wróci.

A może to przeze mnie

Różne są cierpienia dzieci. Tym większe, im bardziej nie do wypowiedzenia i zrozumienia.

A dziecko nie potrafi zrozumieć, co dzieje się w domu wtedy, gdy rodzice zaczynają się kłócić, tracąc za sobą kontakt, mijają się coraz bardziej obojętnie, aż w końcu rozchodzą się.

Rozejście tych dwojga, których dziecko kocha i potrzebuje, rozdziera mu serce. Szkoda, że rodzice, gdy postanawiają się rozejść, zbyt często zapominają, że porzucają swoje dziecko, które jest zbyt małe i delikatne, by poradzić sobie z takim cierpieniem. Gdy piszę, że dziecko jest zbyt małe, mam na myśli nie tylko kilkuletnie dzieci, ale także te nastoletnie i starsze.

Rozpad małżeństwa – bez względu na wiek dziecka – jest dla niego „trzęsieniem ziemi”. Co wtedy odczuwa? Zazwyczaj czuje się winne i uważa, że to w nim tkwi przyczyna rozvodu rodziców. Im młodsze dziecko, tym większe poczucie winy. Nie rozumiejąc, co dzieje się między dorosłymi, dziecko jest przekonane, że gdyby nie było go na świecie, rodzice by się nie kłócili i nie rozchodzili.

Dziecko czuje się wtedy gorsze, a nawet, do niczego. Jest przekonane, że nie zasługuje na miłość i uznanie. Zaczyna się źle uczyć, ponosi porażki w szkole, w kontaktach z rówieśnikami, traci zainteresowania i zamyka się w swoim świecie.

Jaka? Przede wszystkim (wbrew panującej w domu sytuacji) pomoc rodziców. Powinni oni jak najczęściej rozmawiać z dzieckiem, wyraźnie podkreślając, że nie ponosi ono winy za to, co dzieje się między rodzicami.

Nie wolno też wykorzystywać dziecka jako karty przetargowej w grze o uczucia, o poczucie bycia dobrym ojcem lub matką. Dziecko jest odrębną osobą i tak musi zostać potraktowane. Niezbędna jest też pomoc wychowawcy, pedagoga lub psychologa szkolnego. Potrzebny jest ktoś, z kim mały człowiek mógłby porozmawiać, powiedzieć o tym, co czuje i myśli.

Błogosławieństwem dla dziecka z rodziny, która się rozpada, jest ktoś bliski – babcia, dziadek, ciocia, przyjaciel rodziny – ktoś, kto nauczy dziecko oddawać tę trudną sytuację Panu Bogu. Czuje się ono bowiem winne także wobec Boga, jest przekonane, że nie zasługuje na Jego miłość i opiekę.

Kiedys pewna dziewczynka, gdy jej rodzice się rozchodzili, powiedziała mi: „Chciałabym, żeby ktoś mnie naprawdę kochał”. W jej wypowiedzi tkwi odpowiedź na pytanie, jak pomóc dziecku, którego rodzice się rozwodzą – kochać je, a wówczas przyjdą pomysły na konkretne, najlepsze w tej trudnej sytuacji rozwiązanie. (s. Urszula Klusek SAC)

Siebie... w ręce Twoje

Najwyższymi nauczycielami cnoty i wszelkiej świętości gwiazdami są Jezus i Maryja. (...) Do Niech przyłącz się, stań się Im bliski i oddany. (...) Ilekroć też przystąpisz do pełnienia dzieła Bożego albo gdy będziesz wezwany do pracy wspólnej lub własnej, najpierw wzniesz oczy ku niebu i wezwij w szczególności sposób Jezusa i Maryję, i poleć się pokornie Ich ciągłej straży i opiece. Ofiaruj się także Ich upodobaniu we wszystkim, co masz robić, aby działanie twoje było Bogu miłe, bliźniemu pożyteczne, a dla ciebie zbawienne. (...)

Chwała Jezusa – słodka i piękna, chwała Maryi – godna miłości i nadobna. W radości zatem – chwal Ich, w smutku – błagaj Ich, godni są bowiem wszelkiej chwały i w każdym czasie trzeba Ich wzywać.

Służcie Panu, synowie ludzcy, który tak często raczył wam służyć. Służcie Bożej Rodzicielki, która ukazała wam przykłady świętej służby. (...)

Służenie Maryi nie powinno ci się wydawać ani długie, ani uciążliwe. Jest rzeczą miłą i radosną służyć sercem i ustami Pani. (...) Ta pokorna Matka nie gardzi małymi usługami, a skromne dary ta dobra Dziewica chętnie przyjmuje, gdy z dobrej woli i pobożnie są Jej ofiarowywane. Ona wie, że wielkich darów dać nie możemy i nie wymaga rzeczy niemożliwych od małych sług swoich ta miłosierna Pani i łagodna Królowa. (...) O, jak łaskawie przyjmuje Ona tych, którzy Jej wiernie służą. (...) A gdy widzi, że Jej imię ze czcią jest sławione, szuka okazji czynienia nam dobrze, bo radością

Jej jest odwdzięczać się swoim sługom. Bardzo jest wierna swoim obietnicom i bardzo hojna w darach. (...)

Błogosławię Cię, najświętszy Odkupicielu świata, za Twoje pokorne posłuszeństwo Boże-mu prawu. (...) O przemile ofiarowanie, o najśodsze zadośćuczynienie, bo wolne, bo pełne, bo od wszelkiej winy dalekie. Ale co ja ofiaruję, co oddam Tobie, Panu memu, za wszystko, co mi dałeś? (...)

Módl się także za mnie Ty, przeczysta Matko Boża, Dziewico Maryjo (...). Twoja miłość niech rozpali moją oziębłość; Twoja pokora niech poniży moją pychę; Twoje chętnie posłuszeństwo niech przełamie przewrotną twardość mojej własnej woli.

Oto ofiarowuję samego siebie w ręce Twoje i Twego umiłowanego Syna...

Fragment „O naśladowaniu Maryi” Tomasz a Kempis, przeł. ks. Mieczysław Bednarz SJ, Warszawa 2004, Z miesięcznika Różaniec 2 (692) II 2010

Bazylika Mniejsza p.w. Nawiedzenia Najświętszej Maryi Panny w Sejnach

Adres parafii: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1 tel.: 87 5162141
Konto bankowe: BS Sejny 20 93540007 0000 0000 0635 0003
Proboszcz parafii: ks. prałat Zbigniew Bzdak, e-mail: ksbzdak@diecezja.elk.pl
Wikariusze: ks. Piotr Mozyro, ks. Andrzej Stokłosa, ks. Bernardas Augaitis.

Zapowiedzi przedślubne:

– **Marcin Jurkun**, kawaler, Sejny, Parafia tu-tejsza i **Paulina Wilkiel**, panna, Sejny, Parafia tu-tejsza

Módlmy się za narzeczonych, aby z wiarą i roztropnie przygotowali się do zawarcia sakramentu małżeństwa.

Odeszli do wieczności:

† Zygmunt Andrulewicz, Radziuszki (l. 88) zm. 02/12/2011

Ofiarodawcy na remont

Serdeczne Bóg zapłać ofiarodawcom, którzy dotychczas złożyli swoje ofiary na remont domu parafialnego (plebanii). Ofiary złożyło 640 rodzin na sumę 66 930 zł

Chatkowska Grażyna, Sejny, Świerczewskiego
Łobik Anna Alicja Piotr, Krasnowo
Czajkowska Halina, Sejny, Rittlera
Karwowska Irena, Sejny, Konarskiego
Łabanowska Stefania,
Wojtanis Janina, Sejny, Wojska Polskiego
Rzeniecka Marianna, Sejny, Parkowa
Derdzikowska Eugenia, Sejny, Parkowa
Misiukanis Pelagia, Sejny, Wojska Polskiego
Frydrych Henryk Danuta, Sejny, Konarskiego
Wołyniec Julianna, Sejny, Konarskiego
Jankowscy Krzysztof Iwona, Sejny, W. Polskiego
Gudziewscy Andrzej Beata, Gawiniańce
Borowski Zbigniew, Sejny, Zawadzkiego
Palanis Jerzy Alicja, Sejny, Wojska Polskiego
Tomkiewicz Janusz Halina, Sejny, Młynarska
Fiedorowicz Romuald Marianna, Sejny, Parkowa
Olszewscy Jan Danuta, Sejny, Konopnickiej
Palewicz Ryszard Aneta, Sejny, Zawadzkiego
Prolejkó Grzegorz Lucyna, Sejny, Świerczewskiego
Mazur Arkadiusz Ewa, Sejny, Zawadzkiego
Kurdziuk Sławomir Alicja, Sejny, Zawadzkiego
Nowalska Donata, Sejny, 22 Lipca
Janiszewscy Ignacy Wacława, Sejny, W. Polskiego
Zubowicz Romuald, Sejny, Parkowa
Węgrzynowicz Leszek Helena, Kielczany
Jarzębowski Mieczysław, Gryskańce

W NAJBLIŻSZYM CZASIE

PATRONUJĄ NAM:

– **we wtorek, 13 grudnia** – święta Łucja, dzie-wica i męczennica, która oddała życie w obronie wiary około 304 roku w Syrakuzach na Sycylii. Jest patronką ociemniałych;

– **w środę, 14 grudnia** – święty Jan od Krzyża, żyjący w XVI wieku reformator zakonu karme-litańskiego i autor wybitnych dzieł duchowości chrześcijańskiej. Wzywajmy orędownictwa tego świętego, wypraszając łaski potrzebne do pełne-go przeżywania zbliżających się tajemnic Bożego Narodzenia.

Radzewicz Bożena Marian, Sejny, Konarskiego
Żukowscy Zofia Edward, Bubele
Szczerbiński Józef Zenobia, Sejny, Strażacka
Milewski Henryk, Sejny, Wojska Polskiego
Maliszewscy Ryszard Janina, Sejny, Parkowa
Rugienis Stanisław Barbara, Sejny, Piłsudskiego
Myszczyński Euzebiusz Stanisława, Sejny, 11 Listopada
Turowicz Leszek Danuta, Sejny, Grodzka
Wróblewska Krystyna, Sejny, 1 Maja
Łuba Jan Barbara, Sejny, Konarskiego
Żegarscy Stanisław Wanda, Sejny, W. Polskiego
Koneszko Sławomir Wioletta, Łumbie
Jakubowscy Marian Ewa, Sejny, Łączna
Myszczyński Piotr Wioleta, Sejny, W. Polskiego
Klimaniac Eugeniusz Pelagia, Sejny, Żwirki i Wigury
Poszwa Krzysztof Mirosława, Sejny, Młynarska
Pietuszewscy Grzegorz Ewa, Sejny, Cisowa
Milewska Jadwiga, Sejny, Konarskiego
Lewandowscy Jerzy Zofia, Sejny, Konarskiego
Zieliński Andrzej Renata, Sejny, Młynarska
Berezecy Jan Danuta, Sejny, Konarskiego
Domoracka Kazimiera, Sejny, Wojska Polskiego

Ogłoszenia duszpasterskie

1 Przeżywamy w Kościele okres Adwentu. Niedziela dzisiejsza nosi nazwę Gaudete – „Radujcie się!” Nazwa ma swoje źródło w Biblii, w znanym nam tekście świętego Pawła do Filipian (Flp 4,4-5): „Radujcie się zawsze w Panu, raz jeszcze powtarzam: radujcie się! Pan jest blisko”. Dlatego też w dzisiejszej liturgii zamiast fioletowych pojawiły się szaty różowe. Ta zmiana koloru przyjęła się od zwyczaju błogosławienia przez papieża w Rzymie i rozdawania róż w tę właśnie niedzielę.

2 Rozpoczynamy dzisiaj Rekolekcje Adwentowe i trwać będą do środy włącznie. Program rekolekcji umieszczony jest również w bieżącym numerze „Siewcy”. Rekolekcje prowadzi o. Krzysztof Świderk, franciszkanin z Suwałk. Okazją do sakramentu pokuty codziennie przed Mszą św., przychodźmy wcześniej do kościoła, by w ciszy, jeszcze przed rozpoczęciem Eucharystii, wypowiadać się, a potem uważnie słuchać słowa Bożego rekolekcyjnego. Odwiedziny chorych i starszych w domach będą w sobotę, 17 grudnia od 10.00. Adresy tych osób należy zgłosić w zakrystii lub w kancelarii. Zadbajmy, by nikt, kto o własnych siłach nie może dotrzeć do świątyni, nie pozostał bez spowiedzi i komunii św. Ofiary składane na tacę w czasie rekolekcji, w poniedziałek i wtorek będą przeznaczone na organizację rekolekcji, a w środę taca będzie naszym podziękowaniem o. Rekolekcjonście za trud poprowadzenia ćwiczeń rekolekcyjnych. Bóg zapłać za wszystkie ofiary.

3 W czasie rekolekcji, 13 grudnia, we wtorek przypada 30 rocznica wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. Naród doznał wówczas szczególnego zniewolenia, wielu zostało uwięzionych, a niektórzy stracili życie, jak chociażby górnicy w kopalni „Wujek”. Módlmy się za naszą Ojczyznę i rządzących, aby nigdy nie podnoszono ręki na wolność i suwerenność Narodu.

4 Świece wigilijne jako znak Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom są do nabycia w zakrystii. Dochód z ich rozprowadzenia będzie przeznaczony na działalność Caritas naszej diecezji oraz w części na pomoc charytatywną prowadzoną przez Parafialny Zespół Caritas.

5 Opłatek na stół wigilijny jest do nabycia w zakrystii. Opłatek wzięty z kościoła jest znakiem wspólnoty rodziny z Parafią. Opłatki są wyłącznie rozprowadzane przez Parafię i nikt inny nie jest upoważniony do ich roznoszenia i rozprowadzania. Ofiary składane przy opłatkach są przeznaczone na remont domu parafialnego. Bóg zapłać wszystkim rozumiejącym te potrzeby i wspierającym tę trudną i kosztowną inwestycję. Dziękuję tym, którzy wspólnie dźwigają ten ciężar.

6 Zapraszamy na codzienne Roraty rano o g. 6.30. Przeżywamy je z błogosławionym Janem Pawłem II. Uczestnicy rorat poznają jeszcze bardziej osobę Jana Pawła II jako człowieka wielkiej wiary, który chciał być świętym. Zapraszamy serdecznie wszystkich odważnych i o otwartym sercu, którym nie strasze jest wcześniejsze wstawanie, ciemności, aby z lampionem w ręku rozświetlającym mroki każdego poranka wzięli udział w Roratach. Zapraszamy rodziców z dziećmi, dziadków z wnukami, młodzież nie tylko gimnazjalną i wszystkich, którzy chcą solidnie przygotować się do świąt Narodzenia Pańskiego.

7 Wigilia dla mieszkańców naszego miasta będzie tradycyjnie w niedzielę IV Adwentu, czyli 18 grudnia o godz. 14.00 w Klasztorze. Serdecznie zapraszamy.

8 W dzień wigilijny, w sobotę o godz. 11.00 spotkanie wigilijne dla najuboższych organizowane przez Caritas i Akcję Katolicką. Wielu darczyńców pomogło w przygotowaniu tego spotkania – serdeczne Bóg zapłać. Najubożsi zostaną również obdarowani świątecznymi paczkami. Spotkanie będzie w Zespole Szkół Techniczno-Rolniczych.

9 Wigilia Bożego Narodzenia w sobotę, 24 grudnia. Msze św. będą tylko rano o 6.30 (ostatnie roraty) i o 8.00. Zadbajmy o chrześcijańską oprawę wigilijnej wieczery w naszych domach, wspólnotach rodzinnych. Niech to będzie okazja, może jedyna w roku, do pojednania, zgody, wyciągnięcia przyjaznej dłoni do kogoś pośród bliskich, znajomych, w sąsiedztwie. Niech wigilia ma chrześcijańską oprawę, w „Siewcy” znajdziemy propozycję jej poprowadzenia. Realizując przykazanie miłości bliźniego starajmy się umożliwić pracownikom handlu, w większości kobietom, wcześniejszą obecność w domu w dzień Wigilii. Apelujemy do wszystkich ludzi dobrej woli o wcześniejsze zrobienie świątecznych zakupów, aby pracownicy sklepów mogli cieszyć się z najbliższymi wspólną Wigilią. W wigilię zalecany jest post. Powstrzymajmy się więc od spożywania potraw mięsnych.

10 Liturgiczny obchód pamiętki Narodzenia Chrystusa rozpoczniemy od Pasterki, czyli Mszy Świętej sprawowanej o północy. Wcześniej o 22.00 Pasterka w języku litewskim. Przyjdźmy na Pasterkę jak najliczniej do naszej parafialnej świątyni. Tak czynili nasi ojcowie i my chcemy być wierni tej tradycji. Radośnie i we wspólnocie uczcijmy przychodzącego Pana. W niedzielę Bożego Narodzenia Msze św. będą sprawowane: pierwsza o 8.30, potem porządek niedzielny.

Intencje mszalne 11–25.12.2011 r.

NIEDZIELA III ADWENTU, 11 grudnia 2011

Rekolekcje

07:00 +Stanisława +Piotr Suchoccy
08:30 +Grzegorz Myszczyński
10:00 +Henryk Szoka (10 rocz.) i za zm. rodziców i rodzeństwo
11:30 Intencja Nieustającego Różańca: Za rodziny polskie, a zwłaszcza za dzieci zagrożone aborcją
13:00 LT: +Leokadia +Józef +Aniela Niewulis; o błog. Boże z okazji 50 rocz. urodzin dla Heleny Gryguć Krasnowo 13:00: +Romuald Benczyk (greg.)
17:30 +Władysław +Zofia Zdancewicz

PONIEDZIAŁEK, 12 grudnia 2011 (Rekolekcje)

06:30 +Jan Czernecki
09:00 +Aleksandra
11:00 +Marianna +Antoni +Lucjan i zm. z rodz. Staśkielów
13:00 LT: +zm. z rodz. Boraczewskich i Cyruszysów
15:30 +Romuald Benczyk (greg.)
17:00 +Jadwiga (rocz.) +Tadeusz Krzywiński i ich rodzice
18:30 +Stanisław Delnicki (20 rocz.)

WTOREK, 13 grudnia 2011 Rekolekcje

06:30 +Stafania +Aleksander Alba
09:00 +Szczeban Poświatowski +Ks. Sylwester +Tadeusz
11:00 +Antoni Świącicki (9 rocz.)
13:00 LT: O błog. Boże, mocną wiarę i miłość dla Roberta Zukowskiego w 18 rocz. urodz. i dla rodz.
15:30 +Romuald Benczyk (greg.)
17:00 +Bronisława +Stanisław Tomczyk
18:30 +Krystyna Maćczak (16 rocz.) +Ryszard (5 rocz.)

ŚRODA, 14 grudnia 2011 Rekolekcje

06:30 +Jan Czernecki (rocz.)
09:00 +Zofia Basiaga (9mc)
11:00 +Marianna (10 rocz.) +Bolesław +Stanisław Szczuka i zm. z rodz.
Krasnowo: 13:00
Żegary: 14:30
15:30 +Józef Stokłosa (2 rocz.) +ks. Mirosław Konepka
17:00 +Romuald Benczyk (greg.)
18:30 +Agnieszka Staśkielunas (5mc)

CZWARTEK, 15 grudnia 2011

06:30 +Romuald Benczyk (greg.)
08:00 O błog. Boże i zdrowie dla rodziny Staniewicz
08:00 +Władysław +Józefa Ejdulis
08:00 Dziękczynno-błagalna za wspólne lata małżeńskie Kazimierza i Zofii z prośbą o błog. Boże i opiekę MB Sejneńskiej

17:30 +Biruta Jasiewicz (8mc)
17:30 +Mirosław Wyganowski (7 rocz.)

PIĄTEK, 16 grudnia 2011

06:30 +Czesława Bielak
08:00 +Romuald Benczyk (greg.)
08:00 +Aniela Szruba (26 rocz.)
08:00 +Sławomir Pajewski (24 rocz.) +Antoni
17:30 +Janina Pietuszko (10mc)
17:30 +Zofia +Stanisław Miszkiel +Maria +Anna
17:30 +Bronisław +Anna Dobuszyński +Stanisław Ziniewicz

SOBOTA, 17 grudnia 2011

06:30 +Romuald Benczyk (greg.)
08:00 +Ks. Sylwester Domel
08:00 +Helena Szafranowska (21 rocz.) +Stanisław Andruszkiewicz i zm. z rodz. Górskich
08:00 +Anna Podbielska (4 rocz.)
08:30 LT: +Antoni +Aniela Kossa
17:30 +Franciszek Korzeniecki i zm. rodzice
17:30 +Henryk Balewicz (9 rocz.)
17:30 +Janusz Turynowicz (14 rocz.)

NIEDZIELA IV ADWENTU, 18 grudnia 2011

07:00 +Bronisław Namiotko (4 rocz.)
07:30 Kaplica Sióstr: +Romuald Benczyk (greg.)
08:30 +Paweł Żegarski
10:00 +Józef Szulewski (21 rocz.) i jego rodzice.
10:00 Żegary: +Helena Skrypko (2 mc)
11:30 Dziękczynna za plony ze wsi Łumbie
13:00 Krasnowo: +Anna Pszczółkowska
13:00 LT: +Antoni i rodz. Ogórkisów +Jurgis Swetlauskus (8 rocz.)
17:30 +Marta Staniewicz

PONIEDZIAŁEK, 19 grudnia 2011

06:30 +Romuald Benczyk (greg.)
08:00 +Zygmunt +Józefa Moroz
08:00 +zm. z rodz. Gołębiewskich i Bądziów +Henryk Kaufman
08:00 +Adam Modzelewski (13 rocz.)
17:30 +Henryka Milewska (miesiąc od pogrzebu)
17:30 +Anna Wołyniec (13 rocz.)
17:30 +Leokadia Jarzębowicz (3mc)

WTOREK, 20 grudnia 2011

06:30 +Franciszek Klimaniec (31 rocz.)
08:00 +Romuald Benczyk (greg.)
08:00 +Anna +Andrzej +Aniela +Józef i zm. z rodz. Gausów
08:00 O błog. Boże i zgodę w rodzinie
17:30 +Zygmunt Gwiazdowski (12 rocz.) +Zygmunt Boraczewski
17:30 +Marian Bartnik

ŚRODA, 21 grudnia 2011

06:30 +Anna +Stanisław Dzienisiewicz
08:00 +Zofia Marcinkiewicz (4 rocz.)
08:00 +Andrzej Alboszta (6 rocz.)
17:30 +Romuald Benczyk (greg.)
17:30 +zm. z rodz. Mroczek

CZWARTEK, 22 grudnia 2011

06:30 +Romuald Benczyk (greg.)
08:00 +Józef Sławiński
08:00 +Miroslaw Motuk (4 rocz.) +Władysław
08:00 +Konstanty Rutowicz (działacz AK i WiN)
+Jadwiga
17:30 +Izydor +Jadwiga Miszkiel
17:30 +Kamil +Józef +Helena z rodz. Fiedorowicz

PIĄTEK, 23 grudnia 2011

06:30 O błog. Boże mocną wiarę i miłość dla Karola Ejdulisa w 16 rocz. urodzin i dla rodziny
07:00 Kaplica Sióstr: +Jerzy (10 rocz.) +Zofia
08:00 +Jan Obuchowski (17 rocz.) i zm. z rodziny
08:00 +Stanisław +Anna Leszkiewicz
08:00 +Ignacy +Aniela +Józef +Janina Tomkiewicz
17:30 +Władysława Woźnalis (9 rocz.)
17:30 +Romuald Benczyk (greg.)
17:30 +Ewa +Leszek Radzewicz +Sylvia +Helena +Józef Galińscy

SOBOTA, 24 grudnia 2011

06:30 +Stanisław Okulanis (6 rocz.)
06:30 O błog. Boże dla Ewy Meyza i Adama Maksimowicza
08:00 +Romuald Benczyk (greg.)
08:00 +Ks. Sylewster +Tadeusz +Szczepan i zm. z rodz. Domelów, Dziemidów, Marcinkiewiczów
08:00 +Natalia Tomkiewicz (21 rocz.) i zm. rodzice
22:00 LT: O błog. Boże dla mieszkańców wsi Klejwy +Donat Łatwis
24:00 Za parafian
24:00 +Joanna (3 rocz.) +Konstanty (1 rocz.) Rapczyńscy
24:00 +Tadeusz Palanis i zm. z rodz.

NIEDZIELA - UROCZYŚĆ NARODZENIA

PAŃSKIEGO, 25 grudnia 2011

08:30 +Zofia Romańska (10 rocz.)
10:00 +Franciszka Luto +Piotr Grzybowski
11:30 +Krzysztof Milewski (4 rocz.) +Marianna Bałuta (12 rocz.)
13:00 LT: +Anna +Antoni +Olgierd +Henryk +Janusz Sienkiewicz
Krasnowo 13:00: +Romuald Benczyk (greg.)
17:30 +Józef Makarewicz (14 rocz.) i jego rodzice

REKOLEKCJE ADWENTOWE 11-14.12.2011

NIEDZIELA III ADWENTU – 11.12.2011

07:00 Msza św. z udziałem wszystkich
08:30 Msza św. z udziałem młodzieży
10:00 Msza św. z udziałem dzieci
10:00 Msza św. w języku litewskim w ŻEGARACH
11:30 Suma
13:00 Msza św. w języku litewskim w Bazylice
13:00 Msza św. w KRASNOWIE
17:30 Msza św. z udziałem wszystkich

PONIEDZIAŁEK – 12.12.2011

06:30 Roraty z homilią rekolekcyjną
09:00 Msza św. z udziałem wszystkich
11:00 Msza św. z udziałem wszystkich
13:00 Msza św. w języku litewskim (prowadzi ks. z Litwy)
15:30 Msza św. z udziałem dzieci
17:00 Msza św. z udziałem wszystkich
18:30 Msza św. z udziałem młodzieży

WTOREK – 13.12.2011

06:30 Roraty z homilią rekolekcyjną
09:00 Msza św. z udziałem wszystkich
11:00 Msza św. z udziałem chorych i starszych. Błogosławieństwo „lurdzkie”.
13:00 Msza św. w języku litewskim
15:30 Msza św. z udziałem dzieci
17:00 Msza św. z udziałem wszystkich
18:30 Msza św. z udziałem młodzieży

ŚRODA – 14.12.2011

06:30 Roraty z homilią rekolekcyjną
09:00 Msza św. z udziałem wszystkich
11:00 Msza św. z udziałem wszystkich
13:00 Msza św. w KRASNOWIE (prowadzi ks. z Litwy)
14:30 LT: Msza św. w ŻEGARACH
15:30 Msza św. z udziałem dzieci
17:00 Msza św. z udziałem wszystkich
18:30 Msza św. z udziałem młodzieży

Rekolekcje poprowadzi O. Krzysztof Świderek, franciszkanin z Suwałk.

Sakrament Pokuty i Pojednania od poniedziałku do środy na pół godziny przed rozpoczęciem Mszy św.; rano od 6.15; w niedzielę spowiedzi św. nie będzie.

Odwiedziny chorych i starszych w domach, których adresy należy zgłosić wcześniej w zakrystii lub kancelarii lub telefonicznie, będą w sobotę 17 grudnia przed południem.

Wspomnienia z pielgrzymki

Medjugorie

Mostar nocą

SIEWCA

www.sejny.kuria.elk.pl

Pismo Parafii p.w. Nawiedzenia NMP w Sejnach

Redaguje zespół. Adres redakcji: 16-500 Sejny, Plac Św. Agaty 1, tel: 87 5162141.

Wydawca: Parafialny Oddział Akcji Katolickiej w Sejnach. Skład komputerowy: Jan Lupo.

Teksty zamieszczamy na prawach honorowych.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania tekstów oraz zmian tytułów.